

**RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK**

**XIVe KAMER**

**A R R E S T**

**nr. 217.655 van 1 februari 2012  
in de zaak A. 199.392/XIV-32.903**

In zake :           XXX  
                      wonende te 8570 Anzegem  
                      Lieven Bauwensstraat 36  
                      alwaar woonplaats wordt gekozen  
                      bijgestaan en vertegenwoordigd door  
                      advocaat Muriel Dal  
                      kantoor houdend te 2020 Antwerpen  
                      Jan Van Rijswijcklaan 196

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en staatlozen

---

*I. Voorwerp van het beroep*

1.                   Het cassatieberoep, ingesteld op 2 maart 2011, strekt tot de vernietiging van het arrest nr. 55.106 van 28 januari 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

*II. Verloop van de rechtspleging*

2.                   Bij beschikking nr. 6694 van 16 maart 2011 wordt het cassatieberoep toelaatbaar verklaard.

De verzoeker heeft een toelichtende memorie ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een verslag opgesteld, op grond van artikel 16 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatie-procedure bij de Raad van State.

De verzoeker heeft een verzoek tot voortzetting van het geding ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 11 januari 2012 om 11.00 uur.

Staatsraad Carlo Adams heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Joost Hendrix, die loco advocaat Muriel Dal verschijnt voor de verzoeker, en attaché Cedric Misseghers, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Robert Vander Elstraeten heeft een met dit arrest andersluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

### *III. Feiten*

3. De verzoeker komt op 20 juli 2009 België binnen en verklaart zich op 22 juli 2009 vluchteling. De commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen beslist op 22 oktober 2010 tot weigering van de vluchtelingenstatus en van de subsidiaire beschermingsstatus.

Op 19 november 2010 tekent de verzoeker tegen die weigeringsbeslissing beroep aan bij de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. In het kader van deze procedure doet de verzoeker keuze van woonplaats op het adres “Lieven Bauwensstraat 36, 8870 Anzegem”.

Op 21 december 2010 wordt de beschikking houdende oproeping van de partijen voor de terechtzitting van 27 januari 2011 naar dit laatste adres verzonden. Deze zending wordt door De Post aan de griffie van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen terugbezorgd met de vermelding “adres onjuist”.

Op de zitting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van 27 januari 2011 verschijnt de verzoeker niet noch iemand voor hem.

Met een arrest van 28 januari 2011 verwerpt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen het beroep met toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet). Dit is het bestreden arrest.

#### *IV. Onderzoek van de middelen*

##### *Enig middel*

##### *Uiteenzetting van het middel*

4. De verzoeker werpt in een enig middel de schending van artikel 39/75 van de Vreemdelingenwet op. Hij licht dit als volgt toe:

“Artikel 39/75, eerste en tweede lid van de Wet van 15 december 1980 voorziet uitdrukkelijk het volgende:

"De hoofdgriffier of de door deze aangewezen griffier geeft onverwijld kennis van de beschikking waarbij de rechtsdag wordt bepaald aan de partijen in het geding.

De partijen worden ten minste acht dagen op voorhand van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld."

In casu staat het vast dat verzoeker niet ten minste acht dagen op voorhand van de datum van de terechtzitting in kennis is gesteld.

Zoals supra reeds uiteengezet, is verzoeker immers nooit in kennis gesteld van de datum van de terechtzitting, daar de oproepingsbrief dd. 21 december 2010 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen onbesteld terug werd overgemaakt aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen met de melding "adres onjuist", hetgeen onjuist is. (stuk 6)

Het adres vermeld op de oproeping dd. 21 december 2010 betreft immers wel degelijk de gekozen woonplaats van verzoeker.

Het feit dat het schrijven van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen dd. 1 februari 2011, gericht aan exact hetzelfde adres, verzoeker wél bereikte, bewijst zulks naar genoegen van recht. (stuk 2)

Ook het feit dat de kennisgeving van de beslissing van de Commissaris-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen dd. 25 oktober 2010, eveneens gericht aan exact hetzelfde adres, verzoeker evenzeer bereikte, bewijst dit ten overvloede. (stuk 3)

Uit stuk 6 dat verzoeker voorlegt, blijkt bovendien ten overvloede dat de oproepingsbrief dd. 21 december 2010 terug aan de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen werd bezorgd door de postdiensten op 27 december 2010.

Derhalve was er nog ruimschoots tijd genoeg om te voldoen aan de bepalingen van artikel 39/75, 2e lid van de Wet van 15 december 1980 om verzoeker tijdig in kennis te stellen van de zitting van 27 januari 2011.

In die omstandigheden werd ten onrechte een arrest gewezen waarin het beroep van verzoeker verworpen werd op grond van artikel 39/59, §2, tweede lid van de Wet van 15 december 1980, aangezien het vaststaat en door verzoeker bewezen wordt dat de bepalingen van artikel 39/75 niet werden nageleefd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Verzoeker vordert derhalve op grond van dit cassatiemiddel de verbreking van arrest nr. 55 106 dd. 28 januari 2011 gewezen door de IVe kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, in de zaak aldaar gekend onder rolnummer RvV 62 413.

Het staat vast dat dit middel, met name de schending van artikel 39/75 van de Wet van 15 december 1980, een schending van de wet betreft én van een substantiële of op straffe van nietigheid voorgeschreven vormvereiste.

Dit middel kan derhalve niet kennelijk ongegrond worden verklaard, en bovendien kan evenmin betwist worden dat deze schending tot cassatie van de bestreden beslissing kan leiden én de strekking ervan de bestreden beslissing heeft beïnvloed.”.

5. In de toelichtende memorie herhaalt de verzoeker het middel.

#### *Beoordeling*

6. Artikel 39/75 van de Vreemdelingenwet, zoals het gold op het ogenblik dat het bestreden arrest werd uitgesproken, luidt als volgt:

“De hoofdgriffier of de door deze aangewezen griffier geeft onverwijld kennis van de beschikking waarbij de rechtsdag wordt bepaald aan de partijen in het geding.

De partijen worden ten minste acht dagen op voorhand van de datum van de terechtzitting in kennis gesteld.

(...)”.

De sanctie verbonden aan het niet verschijnen of het niet vertegenwoordigd zijn van de verzoeker op de terechtzitting bestaat in de verwerping van het beroep. Opdat deze sanctie kan worden uitgesproken moeten de daartoe door de wet gestelde voorwaarden vervuld zijn. Zo moet de beschikking waarbij de rechtsdag wordt bepaald regelmatig aan de verzoeker ter kennis zijn gebracht.

Overeenkomstig artikel 39/58 van de Vreemdelingenwet wordt “elke kennisgeving (...) door de griffier geldig ter gekozen woonplaats gedaan”. Wanneer naar aanleiding van de kennisgeving evenwel blijkt dat bij de opgave van de woonplaatskeuze een schrijf- of tikfout is gebeurd, komt het de griffie toe deze louter materiële vergissing recht te zetten en de kennisgeving alsnog op het juiste adres te doen. Eisen dat de verzoeker ook bij tijdige ontdekking van een schrijffout door de griffie, zelf moet instaan voor zijn vergissing

is al te formalistisch en doet op onevenredige wijze afbreuk aan het recht op een effectieve toegang tot de rechter.

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen gaat er te dezen ten onrechte van uit dat de afwezigheid van de verzoeker ter terechtzitting volstond voor het opleggen van de sanctie van de verwerping van het beroep nadat de kennisgeving van de rechtsdag was verstuurd naar de in het verzoekschrift tot beroep vermelde gekozen woonplaats. De Post had deze zending naar de griffie teruggestuurd en op het venster van de briefomslag het postnummer “8870” vóór de gemeente “Anzegem” onderstreept, met daarnaast de vermelding “onjuist adres”. De griffie was er dus van op de hoogte gebracht dat bij de gemeente Anzegem inderdaad een ander postnummer hoorde en hoefde slechts op eenvoudige wijze na te gaan dat het 8570 in plaats van 8870 moest zijn. Het gaat geenszins om het opzoeken van een ander adres, hetgeen niet tot de taak van griffie behoort. Dat het om een louter materiële vergissing gaat, blijkt niet enkel uit de aanduiding van het verkeerde postnummer door De Post, maar ook uit het feit dat eerdere processtukken evenals de kennisgevingen in de loop van de administratieve beslissingsprocedure naar hetzelfde adres werden gestuurd en daar in ontvangst werden genomen. Van een deugdelijke kennisgeving was te dezen dan ook slechts sprake indien de kennisgeving van de rechtsdag alsnog aan het verbeterde adres van woonplaatskeuze was gestuurd, hetgeen echter niet is gebeurd. Aan de voorwaarden van artikel 39/75, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet was niet naar behoren voldaan. De verzoeker stelt dan ook terecht dat in het bestreden arrest ten onrechte toepassing van artikel 39/59, § 2, tweede lid, van de Vreemdelingenwet werd gemaakt om zijn beroep te verwerpen. Het enige middel is gegrond.

## **BESLISSING**

- 1. De Raad van State vernietigt het arrest nr. 55.106 van 28 januari 2011 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**
- 2. Dit arrest zal in de registers van voormelde Raad worden overschreven, en melding ervan zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde arrest.**
- 3. De zaak wordt verwezen naar een anders samengestelde kamer van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.**

**4. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.**

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van één februari tweeduizend en twaalf, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

|                   |                  |
|-------------------|------------------|
| André Beirlaen,   | kamervoorzitter, |
| Carlo Adams,      | staatsraad,      |
| Stephan De Taeye, | staatsraad,      |
| met bijstand van  |                  |
| Joris Casneuf,    | griffier.        |

**De griffier**

**De voorzitter**

**Joris Casneuf**

**André Beirlaen**